

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Febr. 1880, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt förslag om skatt å maldrycker.

Under anförande att tillverkningen af maldrycker inom riket under senare åren så tilltagit, att nämnda tillverkning ganska väl kunde tåla vid en måttlig beskattning, hvarigenom jemväl den förefintliga statsbristen kunde afhjelpas utan anlitande af tilläggsbevillning, har Herr *Anders Nilsson* uti motion, N:o 122, inom Andra Kammaren föreslagit, »att Riksdagen må besluta en afverknings-skatt med 20 eller minst 10 öre för hvarje till försäljning i ölbryggeri tillverkad kanna öl, bier och porter; att kommunalnämnden får skyldighet att till taxeringskomitén ingifva uppgift på sannolika antalet kannor öl, bier och porter, som i bryggerierna kunna anses tillverkas; samt att taxerings- och pröfningskomitéerna sedan derå vidtaga de åtgärder dem tillkomma».

Sedan i anledning af Riksdagens underdåniga skrifvelse den 17 Maj 1877 med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunnige män låta öfverse nu gällande författningar angående tillverkning och försäljning af bränvin, Kongl. Maj:t den 24 påföljande Augusti för berörda ändamål tillsatt en komité, anmälde denna komité i underdånig skrifvelse den 26 Februari 1878, att, sedan komitén från Kongl. Maj:ts samtliga Befallningshafvande infortrat upplysningar angående tillståndet i riket i afseende på missbruket af starka drycker, flere af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i anledning deraf anført, att de rusdrycker, hvilka inom landet missbrukades, ingalunda uteslutande utgjordes af bränvin och dit hänförliga drycker, utan att det omåttliga förtärandet af vin och maldrycker, som på flera ställen, i synnerhet på landsbygden, egde rum, vore en af de förnämsta orsakerna till de klagomål, som blifvit anförda; och fäste komitén uppmärksamheten på det angelägna deri, att

särskilda åtgärder vidtoges till hämmande af det nu rådande missbruket vid användandet af sistberörda slag af drycker. I nådig skrifvelse af den 22 Mars samma år bemyndigade härefter Kongl. Maj:t komitén att, jemte fullgörande af förut erhållet uppdrag rörande bränvingslagstiftningen, inkomma med förslag ej mindre till ändringar i gällande författningar angående försäljning af vin och maldrycker, än äfven till de särskilda bestämmelser i afseende på maldrycker, som af en sådan förändrad lagstiftning kunde anses påkallade; hvarjemte och i anledning af komiténs, med särskildt fästadt afseende å möjligen ifrågakommande beskattning af maldrycker, framställda begäran om utseende af lämplig person att i utlandet taga kännedom om gällande lagstiftning i afseende på tillverkning och försäljning af sistnämnda drycker, Kongl. Maj:t uppdrog åt Professoren i medicinsk och fysiologisk kemi vid universitetet i Lund, J. R. T. Lang att, efter samråd med komitén, i omförmälda afseende besöka de främmande länder, om hvilkas lagstiftning det kunde anses erforderligt att vinna kännedom, samt att derefter biträda komitén med utarbetande af det förslag i ämnet, hvartill omständigheterna kunde anses föranleda.

Enligt hvad Utskottet inhemtat, lär Professor Langs berättelse om de af honom under nämnda resa gjorda iakttagelser inom kort vara att från trycket förvänta.

En beskattning af maldrycker kan, som bekant, ordnas på flera olika sätt. Skatten kan läggas antingen på tillverkningen eller på försäljningen af nämnda drycker; i förra fallet kan den åter läggas antingen på de för produktionen erforderliga råmaterialier, maltet eller humlen, eller ock på sjelfva produkten; och, om produktbeskattningen väljes, kan denna afse att drabba antingen inmäskningen eller den färdiga produkten. Äfven om man med motionären skulle anse införandet af en skatt på maldrycker önskvärdt, är det således uppenbart, att hvarje beslut i sådan rigtning måste föregås af en noggrann utredning angående den beskattningsform, som må bäst lämpa sig för våra förhållanden. Såsom af det ofvanstående framgår, är likväl allaredan åt den så kallade bränvinslagstiftningskomitén uppdraget att verkställa en sådan utredning; och hemställer vid sådant förhållande Utskottet,

att motionen icke måtte till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.